

ΑΠΟΦΑΣΗ 5 / 2024

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε μετά από πρόσκληση του Προέδρου της στην έδρα της, Κηφισίας 1-3 Αθήνα, την Παρασκευή 7 Ιουλίου 2023, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση, που αναφέρεται κατωτέρω στο ιστορικό της παρούσας απόφασης. Παρέστησαν ο Πρόεδρος της Αρχής, Κωνσταντίνος Μενουδάκος, τα τακτικά μέλη της Αρχής Σπυρίδων Βλαχόπουλος, ως εισηγητής, Κωνσταντίνος Λαμπρινουδάκης, Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Χρήστος Καλλονιάτης, Αικατερίνη Ηλιάδου και Γρηγόριος Τσόλιας. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Αναστασία Τριτάκη, νομική ελέγκτρια – δικηγόρος, ως βοηθός εισηγητή και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα κάτωθι:

Υποβλήθηκε στην Αρχή η με αριθ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/252/13-01-2023 αίτηση του Α με την οποία ο αιτών ζητεί την επανεξέταση της από 30/11/2022 πράξης αρχειοθέτησης της με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/10117/14-09-2022 καταγγελίας του, η οποία του κοινοποιήθηκε με το με αρ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/3281/14-12-2022 έγγραφο της Αρχής.

Με τη με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/10117/14-09-2022 καταγγελία, ο καταγγέλλων και ήδη αιτών ανέφερε ότι την 18.7.2014 κατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Χ τη με αριθ. ... αγωγή κατά του Δήμου Φ, για παράνομη διαβίβαση προσωπικών δεδομένων που τον αφορούσαν σε μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, και συγκεκριμένα για το λόγο ότι έκθεση πορισμάτων αναφορικά με φορολογικές υποθέσεις του καταγγέλλοντος, η οποία βρισκόταν νομίμως στο αρχείο του καθ' ου, κατέστη, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος «*με ανοίκειο τρόπο, τμήμα ασχέτων δικογραφιών που εκκρεμούσαν σε διάφορα Δικαστήρια και σε υποθέσεις που είχα εναντίον τρίτων προσώπων. Δηλαδή κάποιιοι προσκόμιζαν την έκθεση αυτή ως αποδεικτικό στοιχείο δήθεν παράνομων δραστηριοτήτων*

μου.(...)» · κατ' αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, εν αγνοία του, δημοσιοποιήθηκαν φορολογικές υποχρεώσεις του από τον καθ' ου στους τρίτους Β. και Κ., που δεν νομιμοποιούνταν να λάβουν γνώση.

Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, στο πλαίσιο της εκκρεμούς δικαστικής διαφοράς του με τον καταγγελλόμενο Δήμο ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Χ, ο Δήμος κατέθεσε την 16.6.2021 την από 15.6.2021 Συμπληρωματική Έκθεση Απόψεων, στην οποία αρνήθηκε ότι διαβίβασε το επίμαχο πόρισμα στους Β. και Κ. και υποστήριξε ότι η δημοσιοποίηση του εν λόγω πορίσματος ήταν δυνατόν να είχε πραγματοποιηθεί από τους τρίτους Μ.Κ. και/ή Σ.Μ., οι οποίοι, κατά τους ισχυρισμούς του καθ' ου Δήμου, το είχαν αποκτήσει νομίμως λόγω προηγούμενης καταγγελίας του καταγγέλλοντος κατά των εταιρειών τους. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του, ο καθ' ου προσκόμισε ως σχετικά έγγραφα την υπ. αριθ. ... τελεσίδικη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ψ, η οποία αφορούσε σε αγωγή του καταγγέλλοντος κατά του Μ.Κ. και την απόφαση ... του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χ επί της αγωγής του Σ.Μ. κατά του καταγγέλλοντος.

Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, οι αποφάσεις αυτές δεν είχαν καμία συνάφεια με την εκκρεμή δικαστική διένεξη μεταξύ του ιδίου και του καθ' ου και προσκομίστηκαν με στόχο *«τη δυσφήμισή μου και τη δολοφονία της προσωπικότητάς μου»*. Ο καταγγέλλων επεσήμανε περαιτέρω ότι στο σκεπτικό των πολιτικών αποφάσεων αυτών, συμπεριλαμβάνονταν και ειδικών κατηγοριών προσωπικά δεδομένα του και ειδικότερα προσωπικά δεδομένα που αφορούν στον σεξουαλικό προσανατολισμό του.

Κατόπιν αυτών, ο καταγγέλλων διαμαρτυρήθηκε ενώπιον της Αρχής για τη συλλογή και δικαστική χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του από τον καθ' ου Δήμο Φ, καθόσον, κατά τους ισχυρισμούς του, ο καθ' ου Δήμος στερείτο νομικής βάσης για τη συλλογή και περαιτέρω επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που τον αφορούσαν και περιλαμβάνονταν στις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις, καθώς δεν είχε κάποια εμπλοκή/συνάφεια ούτε με τους διαδικούς των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι σχετικές αποφάσεις ούτε και με τις εν λόγω υποθέσεις εν γένει. Επιπλέον, ο καταγγέλλων ανέφερε ότι δεν έλαβε καμία ενημέρωση από το Δήμο, ως όφειλε κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 του Κανονισμού του ΓΚΠΔ, από τη στιγμή απόκτησης της απόφασης η οποία περιλαμβάνει τα προσωπικά δεδομένα που τον αφορούν, αντιθέτως πληροφορήθηκε για την, κατά τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, καθόλα παράνομη επεξεργασία τους μόνο

όταν οι αποφάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Χ. Επομένως, κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, ο Δήμος Φ, παραβίασε ευθέως τις αρχές της «Νομιμότητας, Αντικειμενικότητας και Διαφάνειας», όπως αυτές αποτυπώνονται από το άρθρο 5 παρ. 1 στοιχ. α' ΓΚΠΔ.

Η Αρχή, κατόπιν εξέτασης της ως άνω καταγγελίας, εξέδωσε την προαναφερόμενη από 30/11/2022 πράξη αρχειοθέτησης, λόγω έλλειψης αρμοδιότητας της Αρχής. Συγκεκριμένα, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η καταγγελία αφορά αποκλειστικά τη συλλογή και τη δικαστική χρήση εγγράφων (και συγκεκριμένα των αναφερόμενων δικαστικών αποφάσεων) εκ μέρους του καθ' ου στο πλαίσιο μεταξύ τους δίκης ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Χ, και δεδομένου ότι τα επίμαχα έγγραφα έχουν ήδη περιληφθεί σε φάκελο δικογραφίας και αποτελούν ή αποτέλεσαν ήδη αντικείμενο δικαστικής εκτίμησης, το δε παράπονο αφορά τη συλλογή και την καθαυτή δικαστική χρήση των εν λόγω δικαστικών αποφάσεων, η Αρχή έκρινε ότι το ζήτημα εκφεύγει της αρμοδιότητάς της, συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ και του άρθρου 10 παρ. 5 ν. 4624/2019.

Ακολούθως, ο καταγγέλλων και ήδη αιτών, υπέβαλε κατά της ανωτέρω πράξεως την υπό κρίση με αριθ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/252/13-01-2023 αίτηση θεραπείας, με την οποία, ισχυρίζεται ότι δεν εφαρμόζονται οι μνημονευόμενες στην προσβαλλόμενη πράξη αρχειοθέτησης διατάξεις, καθ' όσον αντικείμενο της επίμαχης καταγγελίας δεν αποτελούσε η επεξεργασία δεδομένων από δικαστική αρχή, αλλά η συλλογή και περαιτέρω επεξεργασία ενώπιον του δικαστηρίου των επίμαχων δικαστικών αποφάσεων από τον καταγγελλόμενο Δήμο. Περαιτέρω, ο αιτών εμμένει στον ισχυρισμό του περί του ότι από την Αρχή ζητήθηκε να ελεγχθεί η τυχόν παραβίαση των άρθρων 5 παρ. 1 στοιχ. α' και 14 του ΓΚΠΔ από τον καθ' ου και επισημαίνει ότι βάσει των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης δεν προκύπτει κάποιος εκ των λόγων εξαίρεσης από την υποχρέωση ενημέρωσής του, βάσει των διατάξεων του άρθρου 32 του ν.4624/2019, όπως ισχύει · ακόμα όμως και να υφίστατο κάποιος από τους λόγους αυτούς, ισχυρίζεται ο αιτών, θα συνιστούσε ισχυρό περιορισμό στα δικαιώματά του, ως υποκειμένου των δεδομένων, όπως άλλωστε έχει επισημάνει η Αρχή με την υπ' αριθμ. 1/2020 Γνωμοδότηση της, καθώς δεν «ορίζονται συγκεκριμένες ρυθμίσεις ανάλογα με την περίπτωση για τα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 23 ΓΚΠΔ».

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τις παρατηρήσεις της βοηθού εισηγητή, η οποία παρέστη χωρίς δικαίωμα ψήφου, κατόπιν διεξοδικής συζητήσεως,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 1 του Ν. 2690/1999 (ΚΔΔιαδ) «*Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιεραρχική προσφυγή)*». Κατά την έννοια της διάταξης, η αίτηση θεραπείας αποσκοπεί στην ανάκληση ή τροποποίηση της προσβαλλόμενης ατομικής διοικητικής πράξης για νομικά ή πραγματικά ελαττώματα αυτής που ανάγονται στο καθεστώς υπό το οποίο εκδόθηκε.
2. Επειδή, με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 24 ΚΔΔιαδ θεσπίζεται δικαίωμα κάθε «ενδιαφερόμενου» διοικούμενου, ο οποίος έχει υποστεί υλική ή ηθική βλάβη από ατομική διοικητική πράξη, να απευθυνθεί προς την αρχή που εξέδωσε την εν λόγω πράξη πριν καταφύγει στη δικαστική του προστασία (απλή διοικητική προσφυγή, άλλως αίτηση θεραπείας). Πρόκειται για «άτυπη» διοικητική προσφυγή σε αντιδιαστολή με τις τυπικές «ειδικές» και «ενδικοφανείς» προσφυγές του άρθρου 25 ΚΔΔιαδ. Η εν λόγω προσφυγή έχει ως αίτημα την ανάκληση ή την τροποποίηση της ως άνω αναφερόμενης ατομικής διοικητικής πράξης, προκειμένου να αποκατασταθεί η υλική ή ηθική βλάβη του προσφεύγοντος, την οποία προκάλεσε η διοικητική πράξη στις περιπτώσεις εκείνες που ο νόμος δεν προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης των παραπάνω προσφυγών του άρθρου 25 ΚΔΔιαδ¹,
3. Επειδή, βάσει της πάγιας νομολογίας της Αρχής, οι αιτήσεις θεραπείας απορρίπτονται εφόσον δεν γίνεται επίκληση ή προσκόμιση νέων και κρίσιμων για την υπόθεση πραγματικών στοιχείων². Με τα ζητήματα τα οποία προβάλλονται με την υπό κρίση αίτηση θεραπείας, όπως εκτίθενται ανωτέρω στο ιστορικό της παρούσας, δεν γίνεται επίκληση ή προσκόμιση νέων και κρίσιμων για την υπόθεση πραγματικών στοιχείων, παρά μόνον νομικών ισχυρισμών³, καθ' όσον με την υπό συζήτηση αίτηση θεραπείας προβάλλεται

¹ Βλ. ενδεικτικά ΑΠΔΠΧ 73/2018.

² Βλ. ενδεικτικά ΑΠΔΠΧ 53/2021, 49/2021, 38/2021, 6/2021, 39/2019, 91/2015.

³ Βλ. ΣτΕ 1175/2013 (σκ. 9), 3259/2011 (σκ. 9), 434/2007 (σκ. 5), 2683/2003 (σκ. 5).

εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή στην εν λόγω περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 55 παρ. 3 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων 2016/679/ΕΕ (εφεξής ΓΚΠΔ) και 10 παρ. 5 ν. 4624/2019.

4. Επειδή, ωστόσο ενώπιον της Αρχής εκκρεμεί σημαντικός αριθμός καταγγελιών και αιτημάτων, στο πλαίσιο των οποίων ανακύπτουν ζητήματα που αφορούν αφενός συλλογή και αφετέρου επίκληση και προσκόμιση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από διαδίκους στο πλαίσιο δικαστικών διαφορών, η Αρχή κρίνει δέον να επιληφθεί της κρινόμενης αίτησης θεραπείας και να εξετάσει εκ νέου το γενικότερο ενδιαφέροντος νομικό ζήτημα που τίθεται με την αίτηση αυτή.
5. Επειδή το άρθρο 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ ορίζει ότι *«[ο]ι εποπτικές αρχές δεν είναι αρμόδιες να ελέγχουν πράξεις επεξεργασίας οι οποίες διενεργούνται από δικαστήρια στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής τους αρμοδιότητας»*, ενώ επιπλέον, το άρθρο 10 παρ. 5 του ν. 4624/2019, όπως ισχύει, ορίζει ότι *«[η] Αρχή δεν είναι αρμόδια να ελέγχει πράξεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργούνται από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών τους καθηκόντων, (...)»*. Περαιτέρω, στην αιτ. σκέψη 20 του ΓΚΠΔ αναφέρεται ότι *«Ενώ ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, στις δραστηριότητες των δικαστηρίων και άλλων δικαστικών αρχών, το δίκαιο της Ένωσης ή των κρατών μελών θα μπορούσε να εξειδικεύει τις πράξεις και διαδικασίες επεξεργασίας σε σχέση με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δικαστήρια και άλλες δικαστικές αρχές. Η αρμοδιότητα των εποπτικών αρχών δεν θα πρέπει να καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν τα δικαστήρια ενεργούν υπό τη δικαιοδοτική τους ιδιότητα, προκειμένου να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργιών κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων, περιλαμβανομένης της λήψης αποφάσεων. Η εποπτεία των εν λόγω πράξεων επεξεργασίας δεδομένων θα πρέπει να μπορεί να ανατεθεί σε ειδικούς φορείς στο πλαίσιο του δικαστικού συστήματος του κράτους μέλους, το οποίο θα πρέπει ιδίως να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τους κανόνες του παρόντος κανονισμού, να ευαισθητοποιεί μέλη των δικαστικών λειτουργιών όσον αφορά τις υποχρεώσεις τους βάσει του παρόντος κανονισμού και να επιλαμβάνεται καταγγελιών σε σχέση με τις εν λόγω διαδικασίες επεξεργασίας δεδομένων.»*

6. Επειδή, βάσει της πάγιας νομολογίας της Αρχής⁴, η Αρχή δεν έχει αρμοδιότητα κρίσης επί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία ευρίσκονται στο φάκελο της δικογραφίας, καθώς ο φάκελος της δικογραφίας εκκρεμούς δίκης δεν αποτελεί αρχείο, το οποίο υπάγεται στις αρμοδιότητες και τον έλεγχο της Αρχής. Επιπλέον, σύμφωνα με την Απόφαση του ΔΕΕ C- 245/20, της 24ης Μαρτίου 2022, αναφορικά με την ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ «(...) η διαφύλαξη της ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργιών προϋποθέτει, γενικώς, ότι τα δικαστικά καθήκοντα ασκούνται με πλήρη αυτονομία, χωρίς τα δικαστήρια να υπόκεινται σε οποιαδήποτε ιεραρχική σχέση ή σχέση υπαγωγής και χωρίς να λαμβάνουν εντολές ή οδηγίες οποιασδήποτε προελεύσεως, προστατευόμενα τοιουτοτρόπως από κάθε εξωτερική παρέμβαση ή πίεση ικανή να θίξει την ανεξάρτητη κρίση των μελών τους και να επηρεάσει τις αποφάσεις τους. Ο σεβασμός των εγγυήσεων περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας οι οποίες απαιτούνται βάσει του δικαίου της Ένωσης προϋποθέτει την ύπαρξη κανόνων που να μην αφήνουν περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία των πολιτών ως προς τη θωράκιση του επίμαχου οργάνου απέναντι σε εξωτερικούς παράγοντες και ως προς την ουδετερότητά του έναντι των αντιπαρατιθέμενων συμφερόντων.(...) Ως εκ τούτου, η αναφορά του άρθρου 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ στις πράξεις επεξεργασίας τις οποίες διενεργούν τα δικαστήρια «στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής τους αρμοδιότητας» έχει, στο πλαίσιο του κανονισμού αυτού, την έννοια ότι δεν περιορίζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την οποία εκτελούν τα δικαστήρια στο πλαίσιο συγκεκριμένων υποθέσεων, αλλά ότι αφορά, γενικότερα, το σύνολο των πράξεων επεξεργασίας τις οποίες διενεργούν τα δικαστήρια στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής τους δραστηριότητας, με αποτέλεσμα να αποκλείονται από την αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής οι πράξεις επεξεργασίας των οποίων ο έλεγχος από την αρχή αυτή θα μπορούσε, άμεσα ή έμμεσα, να επηρεάσει την ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργιών και να βαρύνει στις αποφάσεις τους (...)»⁵.
7. Επειδή υπό το φως και της ερμηνείας του άρθρου 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ και της αιτ. σκέψης 20 ΓΚΠΔ από το ΔΕΕ, προς την οποία συνάδει η πάγια νομολογία της Αρχής, ο έλεγχος της νομιμότητας της επίκλησης και προσκόμισης ενώπιον δικαστηρίου ή εισαγγελικής αρχής, στο πλαίσιο δικαστικών διαφορών ή εισαγγελικών ερευνών, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εναπόκειται στην κρίση της αρμόδιας δικαστικής ή εισαγγελικής αρχής, ενώπιον

⁴ Βλ. ενδεικτικά ΑΠΔΠΧ 147/2001, 31/2005, 49/2005, 10/2006, 181/2014.

⁵ ΔΕΕ C- 245/20, 24 Μαρτίου 2022, παρ. 33-35.

της οποίας εκκρεμεί η σχετική υπόθεση και εκφεύγει των αρμοδιοτήτων της Αρχής, η κρίση της οποίας, σύμφωνα με την απόφαση ΣτΕ 2683/2010 (Δ' Τμ.), πρέπει να περιορίζεται στον κύκλο των αρμοδιοτήτων της ως διοικητικού οργάνου και να μην εκτείνεται και σε ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο δικαιοδοτικής κρίσης και εκκρεμούν ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων⁶. Ειδικότερα, εφόσον τα δεδομένα έχουν ήδη περιληφθεί σε φάκελο δικογραφίας, η κρίση της Αρχής περί της νομιμότητας της επεξεργασίας αυτών από τους διαδικούς ενώπιον των δικαστικών ή εισαγγελικών αρχών, με έλεγχο της τήρησης των οριζόμενων από τον ΓΚΠΔ προϋποθέσεων, θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη συνταγματικά και νομοθετικά παρέμβαση σε αρμοδιότητες που ανήκουν σε δικαστικές ή εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής τους λειτουργίας και κατ' αποτέλεσμα εκ πλαγίου παράβαση του άρθρου 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ.

8. Επειδή ωστόσο, αναφορικά με τη συλλογή σε σύστημα αρχειοθέτησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας, η Αρχή κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι οι εν λόγω πράξεις επεξεργασίας συνιστούν πράξεις διακριτές από τις πράξεις επίκλησης και προσκόμισης δεδομένων ενώπιον δικαστικών ή εισαγγελικών αρχών και δεν εμποδίζεται, για λόγους αρμοδιότητας, να προβεί σε κρίση για τη νομιμότητα της επεξεργασίας και την τήρηση των οριζόμενων από τον ΓΚΠΔ προϋποθέσεων. Εξάλλου η Αρχή έχει και κατά το παρελθόν, προβεί σε διάκριση της αρμοδιότητάς της περί ελέγχου της νομιμότητας της πηγής (συλλογής) των δεδομένων σε αντιπαραβολή με την έλλειψη αρμοδιότητάς της να αποφανθεί περί της νομιμότητας της επεξεργασίας στο πλαίσιο δίκης⁷.
9. Επειδή, σύμφωνα με τις προηγούμενες σκέψεις, η Αρχή είναι κατ' αρχήν αρμόδια να κρίνει επί της νομιμότητας της συλλογής σε σύστημα αρχειοθέτησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τρίτων από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, με σκοπό τη μελλοντική επίκληση και προσκόμιση αυτών ενώπιον δικαστικής/ εισαγγελικής αρχής, προβαίνοντας σε έλεγχο

⁶ ΣτΕ 2683/2010 (Τμ. Δ'), ΝοΒ, 59 σελ. 150-157, σύμφωνα με τη σκ. 7 της οποίας «(...) Επειδή, εν προκειμένω, η Αρχή για να αποφανθεί ότι η αιτούσα εταιρεία δεν έχει έννομο συμφέρον να αναζητήσει τα επίμαχα δεδομένα (...), προέβη, σε κρίση, περί της εννοίας του άρθρου 544 αρ. 7 ΚΠολΔ και του απώτατου χρονικού ορίου προβολής της ενστάσεως του άρθρου 656 ΑΚ και τελικώς περί του παραδεκτού ασκήσεως εκ μέρους της αιτούσης εταιρείας του ένδικου μέσου της αναψηλάφησης (...), επ' ευκαιρία ασκήσεως του οποίου και θα προσκομίζονταν τα σχετικά προσωπικά δεδομένα ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου. Η κρίση όμως αυτή, αμιγώς δικαιοδοτικής φύσεως, η οποία ανήκει κατά το Σύνταγμα αποκλειστικώς στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων, σύμφωνα και με όσα εκτέθηκαν στην προηγούμενη τέταρτη σκέψη, εκφεύγει των αρμοδιοτήτων της Αρχής, όπως οριοθετούνται από τη φύση της αποστολής της αλλά και τις σχετικές διατάξεις (ιδίως άρθρο 19 ν. 2472/1997)...»

⁷ ΑΠΔΠΧ 58/2003, ΑΠΔΠΧ 37/2008.

μεταξύ άλλων, του τρόπου συλλογής των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και της κατ' αρχήν συνάφειας τους, με την έννοια ότι δεν είναι προδήλως απρόσφορα για την απόδειξη ισχυρισμών στο πλαίσιο της επίδικης διαφοράς, συμφώνως προς το άρθρο 5 παρ. 1 εδ. β') και γ) ΓΚΠΔ. Το αυτό ισχύει και αναφορικά με την αρμοδιότητα της Αρχής να κρίνει επί της επεξεργασίας (κοινοποίησης/ χορήγησης) δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην οποία προβαίνει υπεύθυνος επεξεργασίας προς τρίτο, με σκοπό την επίκληση και προσκόμιση αυτών από τον τελευταίο ενώπιον δικαστικής/ εισαγγελικής αρχής⁸. Εννοείται ωστόσο ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη σκέψη 7, με την προσκόμιση και χρήση των επίμαχων δεδομένων ενώπιον δικαστικής/εισαγγελικής αρχής, αποκλειστικά αρμόδια για την κρίση επί της επεξεργασίας τους, καθίσταται η αρμόδια δικαστική/ εισαγγελική αρχή συμφώνως προς το άρθρο 55 παρ. 3 ΓΚΠΔ και συνακόλουθα παύει η σχετική αρμοδιότητα της Αρχής. Κατά τη γνώμη όμως ενός μέλους της Αρχής, η αξιολόγηση της συλλογής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συνδέεται λογικά και αναγκαστικά με την αξιοποίηση αυτών από την αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή και, κατά συνέπεια η Αρχή, δεν έχει αρμοδιότητα κρίσης ούτε επί του τρόπου συλλογής, καθώς η σχετική κρίση θα συνιστούσε έμμεση παρέμβαση στο δικαιοδοτικό έργο.

10. Επειδή σύμφωνα με τη σκέψη 4, η Αρχή, δεχόμενη την ανωτέρω αίτηση θεραπείας, χωρεί σε επανεξέταση της με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/10117/14-09-2022 καταγγελίας.
11. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της εν λόγω με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/10117/14-09-2022 καταγγελίας και της ανωτέρω αίτησης θεραπείας δεν αποδεικνύονται τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία επικαλείται ο καταγγέλλων, διότι δεν υποβλήθηκαν σχετικά στοιχεία για την τεκμηρίωση της καταγγελίας ούτε στη συνέχεια στο πλαίσιο της υποβολής της αίτησης θεραπείας, ώστε να προκύπτει η συνδρομή πραγματικών περιστατικών που θα συνιστούσαν παραβίαση των προσωπικών δεδομένων του καταγγέλλοντος και των δικαιωμάτων του ως υποκειμένου των δεδομένων. Κατά συνέπεια, η εν λόγω καταγγελία είναι απορριπτέα.

⁸ Βλ και ΑΠΔΠΧ 49/2022 (Τμήμα) της Αρχής, με την οποία κρίθηκε ότι νομίμως η καταγγελλόμενη εταιρία παρείχε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρώην εργαζόμενου στην πρώην σύζυγό του, καθόσον η τελευταία είχε έννομο συμφέρον για τη χορήγησή του, προς το σκοπό της υποστήριξης αγωγής της για την αποκλειστική επιμέλεια τέκνου και αντίκρουση της αντίθετης αγωγής του πρώην συζύγου της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή

- α) Δέχεται την υπό κρίση αίτηση θεραπείας.
- β) Απορρίπτει την με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/10117/14-09-2022 καταγγελία, για τους λόγους που αναφέρονται στη σκέψη 11 της παρούσης.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Κωνσταντίνος Μενουδάκος

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου